

ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ СТРАХОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

к.т.н., проф. **Александров В.Т.**,
студент гр. Ф-11 **Красуля А.В.**

Сумський державний університет (Україна)

Перехідна економіка підвищує ступінь ризику всіх сфер діяльності які потребують активних заходів щодо формування ринку страхових послуг, а також дієвого, але виваженого втручання держави у процес реформування. Отже, для об'єктивного процесу розвитку страхового ринку потрібне опрацювання та впровадження цілісного механізму державного регулювання та підтримки страхового бізнесу, надання певних гарантій інвестиційним заходам страховиків.

Проблема управління розвитку страхового ринку, на даний момент є найбільш актуальною як у теорії, так і в практиці сучасного страхування. Важливість її дослідження пов'язана саме з тим, що ця система на сьогоднішній день остаточно не сформована як об'єкт державного регулювання: змінюється стан самого страхового ринку, триває постійне удосконалення нормативної бази страхування, відбуваються зміни в діяльності державних регулюючих органів.

Дослідженням проблем, пов'язаних із державним регулюванням страхової діяльності, здійснили такі українські вчені як: Андрушків І. П., Базилевич В. Д., Базилевич К. С., Барановський О. І., Булгакова С. О., Василенко А. В., Василенко Л. І., Внукова Н. М., Вовчак О. Д., Машина Н. І., Микитюк І. С., Мойсеєнко І. П., Навроцький Д. А., Ротова Т. А., Фурман В. М., Нечипорук Л. В., Островерх Р. Е., Сухонос С. Л., Шірінян Л. В., Самойловський А. Л., а також іноземні вчені: Дерябина А. А., Шарма П., Шахов В. В., Хужамов Л. Т. та інші.

Державний нагляд за страховою діяльністю в Україні здійснюють з метою дотримання певних вимог законодавства України про страхування, забезпечення більш ефективного розвитку страхових послуг, захисту інтересів страхувальників і запобіганню неплатоспроможності страховиків [1].

Створення стабільного страхового ринку, який зможе конкурувати в умовах глобалізації та забезпечувати Україні гідне місце на світовому ринку є стратегічним завданням держави. Державна політика має бути направлена саме на концентрацію страхового ринку.

Крім вдосконалення системи державного регулювання ринку страхування на сьогоднішній день виникла необхідність вдосконалення також державної політики в цій галузі економіки України. Це, зокрема, формування необхідної законодавчої бази та ефективного механізму регулювання та нагляду за страховим ринком, як один з необхідних компонентів в системі адаптації українського страхового законодавства до європейських та світових стандартів [2].

Страхове законодавство є фундаментом для будівництва страхового ринку у країні. Воно повинне визначати загальні принципи організації страхової діяльності, форми організації державного регулювання в страхуванні тощо. Одним з важливих напрямів, спрямованих на вдосконалення державного регулювання страхової діяльності в Україні є створення платоспроможного попиту населення на страхові послуги. Це питання повинне вирішуватися, з одного боку, шляхом формування потреби населення в організації свого страхового захисту за допомогою страхування, а з іншого - підвищенням рівня життя, що буде сприяти створенню умов для задоволення даної потреби.

Якщо на початку формування страхового ринку в нашій країні основна увага державного регулювання була зосереджена на організації системи допуску до

цього виду діяльності, то сьогодні все більшу увагу варто приділяти аналізу фінансового стану вже працюючих страховиків, дотриманню ними законодавств й інших правових норм для того, щоб вчасно відреагувати на можливі збої в їхній роботі. Це дасть поштовх до підвищення стійкості вітчизняної страхової системи, а також зростанню авторитету страховиків перед потенційними споживачами страхових послуг.

Для вирішення цього питання необхідно, зокрема, розширити обсяг повноважень органу державного страхового нагляду у сфері контролю за фінансовою діяльністю страхових організацій і можливості застосування заходів впливу до страховиків, чия платоспроможність викликає сумніви, а також розробити процедури фінансового оздоровлення страховиків у випадках, коли виникає загроза невиконання ними своїх страхових зобов'язань [3].

Таким чином, політика держави щодо розвитку страхової діяльності повинна базуватись на зміцненні ринкових засад діяльності його учасників, вдосконаленні нормативно-правової бази, запровадженні міжнародних принципів та стандартів, а також концентруватись на вирішенні зазначених вище проблем, що стримують поступальний розвиток національного страхового ринку.

1. Плиса В. Й. Страхування: Навч. посіб. - К.: Каравела, 2005. - 392 с.
2. Філонюк О. Ф. Страховий ринок України як об'єкт державного регулювання // Інвестиції: практика та досвід. - 2009. - №22. - С. 73-77.
3. Тищенко Д. О. Необхідність вдосконалення системи державного регулювання страхування в Україні // Ринок цінних паперів України. - 2012. - №9. - С.95-100.

Александров, В.Т. Проблеми державного регулювання страхової діяльності в Україні [Текст] / В.Т. Александров, А.В. Красуля // Економічні проблеми сталого розвитку: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції імені проф. Балацького О.Ф., м. Суми, 27 травня 2015 р. / За заг. ред.: О.В. Прокопенко, М.М. Петрушенка. — Суми: СумДУ, 2015. — С. 22-23.